ชื่อไทยหรือชื่อกะเหรี่ยง: วิเคราะห์ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยงกับการเปลี่ยนแปลงเป็นชื่อไทยตามอิทธิพลของการศึกษาและกระแสวัฒนธรรมใหม่

Thais'Name or Karens'Name: an Analysis of Believes in Karens'Name and Changes into Thais'Name according to Impacts of Education and Modern Culture

หทัยรัตน์ ทับพร[*]

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยงที่สัมพันธ์กับธรรมชาติ 2) เพื่อศึกษาสภาพการเปลี่ยนแปลงของชื่อกะเหรี่ยงเป็นชื่อไทยตามอิทธิพลของการศึกษาและกระแสวัฒนธรรมใหม่ 3) นำเสนอแนวทางการอนุรักษ์ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยง วิธีการดำเนินการวิจัยใช้การศึกษาเอกสาร และการวิจัยเชิงคุณภาพ ในลักษณะการวิจัยแบบชาติพันธุ์วรรณาโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และเลือกเก็บข้อมูลชาวกะเหรี่ยงที่หมู่บ้านไร่ป้า จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ถามเกี่ยวกับ ประวัติชุมชน ความเชื่อ หลักเกณฑ์วิธีตั้งชื่อ ความหมายของชื่อ และสภาพการเปลี่ยนแปลงของชื่อกะเหรี่ยงตามอิทธิพลของการศึกษาและกระแสวัฒนธรรมใหม่ โดยสัมภาษณ์เชิงลึกชาวกะเหรี่ยง ทั้งกลุ่มที่เป็นผู้อาวุโส กลุ่มผู้ใหญ่ กลุ่มวัยรุ่นและเด็ก

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยงส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับธรรมชาติมากที่สุด ซึ่งเป็นเพราะชาวกะเหรี่ยงมีความเชื่อในเรื่องของการรักและเคารพในธรรมชาติ รวมทั้งความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในธรรมชาติด้วย

2. สภาพการเปลี่ยนแปลงของชื่อกะเหรี่ยงส่วนใหญ่เปลี่ยนไปตามอิทธิพลของการศึกษาและกระแสวัฒนธรรมใหม่ โดยเฉพาะค่านิยมในการตั้งชื่อที่เปลี่ยนไปของเด็กๆ และวัยรุ่นหนุ่มสาว ซึ่งส่วนใหญ่จะมีชื่อเป็นภาษาไทย ไม่มีชื่อภาษากะเหรี่ยง เนื่องจากเมื่อเข้าสู่ระบบโรงเรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆมากขึ้นจึงไม่เห็นคุณค่าของอัตลักษณ์ความเป็นตัวตนดั้งเดิมของตน

[*] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาพัฒนศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. แนวทางการอนุรักษ์ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยง ควรใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการช่วยปลูกฝังจิตสำนึกของเยาวชนให้รักในแผ่นดินถิ่นเกิด ธรรมชาติ และร่วมกันอนุรักษ์คติความเชื่อที่ดีงามให้คงอยู่สืบไป

Abstract

The research objectives were: 1) To study and analyze believes in Karens' name related to nature 2) To study changes in Karens' name to Thais' name according to impacts of education and modern culture 3) To present approaches in order to preserve believes in Karens' name. The research methodologies were: documents study and qualitative research in the aspect of ethnographic research. The data was collected through deep-interview and participatory observation. The research site was karens people at Rai-Pa village, Kanchanaburi province. The researcher used the structured frame of questions asking about community history, believes, standards of naming, meanings of names and changes in Karens' name according to impacts of education and modern culture. The researcher used deep-interviews with groups of Karens people, which were groups of elderly, adults, teenagers and children.

The research results were:

1. Most of the believes in Karens' name were highly related to nature, which was because Karens people loved and respected nature and also believed in holy spirits in nature.

2. Most changes in Karens'name were due to the impacts of education and modern culture, especially changes in values of naming Karens children and teenagers. Mostly, they were named in Thai instead of Karens' language because of the school system. The school system was forcing them to learn more about modern culture, which was replacing their own identity and their own culture.

3. The approaches in preserving Karens' name was to use education as tool in inculcating consciousness in Karens youth to love their land and nature and to preserve and help maintaining their valuable lore and belief.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ถ้าจะกล่าวถึงชนกลุ่มน้อยที่อพยพเข้ามาอยู่บริเวณเขตชายแดนของประเทศไทย กะเหรี่ยงนับเป็นชนกลุ่มน้อยระดับต้นๆที่เราจะนึกถึง กะเหรี่ยงเป็นชนกลุ่มน้อยที่อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยมาเป็นเวลานานนับร้อยปี จากการศึกษาพบว่าแต่เดิมชาวกะเหรี่ยงอาศัยอยู่แถบบริเวณต้นแม่น้ำสาละวิน ต่อมาได้อพยพจากประเทศพม่าเข้าสู่ประเทศไทย แต่ก็ไม่มีหลักฐานที่ชัดเจน มีเพียงบันทึกของมิชชันนารีอเมริกันซึ่งเข้าไปทำงานในพม่าได้กล่าวไว้ว่า มีชาวกะเหรี่ยงอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ต่อมาเกิดความขัดแย้งระหว่างฝ่ายปกครองของพม่ากับชาวกะเหรี่ยง และชนกลุ่มน้อยอื่นๆจนเกิดสงคราม ซึ่งอาจเป็นแรงกดดันและสาเหตุสำคัญที่ทำให้ชาวกะเหรี่ยงจำนวนมากอพยพเข้าสู่ประเทศไทยน้ำ (สุริยา รัตนกุล และสมทรง บุรุษพัฒน์, 2538: 2)

ชาวกะเหรี่ยง ที่อพยพมาอยู่ในประเทศไทยมักอาศัยอยู่ตามเขตชายแดน ซึ่งพบในบริเวณหลายจังหวัดของประเทศไทย ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง แพร่ ตาก สุโขทัย กำแพงเพชร อุทัยธานี กาญจนบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ กะเหรี่ยงส่วนใหญ่อาศัยอยู่บนเขาและมีบางส่วนที่อยู่ตามพื้นราบ ลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของชาวกะเหรี่ยงที่ไม่เหมือนกับชาวเขาเผ่าอื่นก็คือ การตั้งหมู่บ้านอย่างถาวรเป็นหลักแหล่ง เช่นในบางหมู่บ้านอยู่มานานกว่า 200 ปีก็มี ทั้งนี้เพราะความสามารถในการอนุรักษ์ดินและน้ำ (สุริยา รัตนกุล และสมทรง บุรุษพัฒน์, 2538: 2)

โดยทั่วไป เมื่อชาวกะเหรี่ยงได้ตั้งหมู่บ้านแล้ว ก็มักจะไม่อพยพร่อนเร่ไปไหนอีกซึ่งแตกต่างกับชาวเขาเผ่าอื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากกะเหรี่ยงจะทำนา ควบคู่ไปกับการทำไร่ในระบบหมุนเวียน และถือได้ว่ากะเหรี่ยงเป็นชาวเขาที่รู้จักอนุรักษ์ดินและต้นน้ำลำธารมากที่สุด (สมัย สุทธิธรรม, 2541: 18) ชาวกะเหรี่ยงจึงมีความผูกพันใกล้ชิดกับธรรมชาติ รวมทั้งมีความเชื่อในเรื่องการเคารพธรรมชาติและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ รวมทั้งยังมีพิธีไหว้ผีไร่ ผีนา ผีป่า ผีดอย อีกด้วย

ด้วยเหตุที่ชาวกะเหรี่ยงมีความเกี่ยวข้องผูกพันกับธรรมชาติในวิถีชีวิตตลอดเวลา ซึ่งนอกจากความผูกพันนี้จะสะท้อนออกมาในเรื่องของความเชื่อและพิธีกรรมแล้ว ยังได้สะท้อนออกมาในชื่อของชาวกะเหรี่ยงด้วย

ในปัจจุบันเมื่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมแผ่ขยายเข้าสู่พื้นที่ชุมชนที่ชาวกะเหรี่ยงอาศัยอยู่กอปรกับเด็กๆ ชาวกะเหรี่ยงเข้าศึกษาในระบบโรงเรียนมากขึ้น ทำให้ความเชื่อ วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของชาวกระเหรี่ยงเริ่มเปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งการตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงด้วย จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “ชื่อไทยหรือชื่อกะเหรี่ยง: วิเคราะห์ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยงกับการเปลี่ยนแปลงเป็นชื่อไทยตามอิทธิพลของการศึกษาและกระแสวัฒนธรรมใหม่”

แนวคิด ทฤษฎีที่นำมาสู่การศึกษาความเชื่อเรื่องการตั้งชื่อกะเหรี่ยง

เนื่องจากชาวกะเหรี่ยงมีความใกล้ชิด ผูกพัน เคารพธรรมชาติ และเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตามธรรมชาติ วัฒนธรรม ความเชื่อ และวิถีชีวิตของชาวกะเหรี่ยงจึงหนีไม่พ้นที่จะต้องเกี่ยวข้องกับธรรมชาติ รวมทั้งเรื่องของวัฒนธรรมความเชื่อในการตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงด้วย ผู้วิจัยจึงใช้แนวคิดและทฤษฎีด้านคติชนวิทยา นิเวศวิทยาวัฒนธรรม และแนวคิดทางการศึกษา มาประกอบการศึกษาเรื่องวิธีตั้งชื่อกะเหรี่ยง

แนวคิดด้านคติชนวิทยา

วิลเลียม ธอมป์ส (William Thomps) ได้กำหนดขอบข่ายข้อมูลทางคติชนไว้ว่า เป็นการศึกษาวิถีชีวิต ประเพณี ความเชื่อ โชคลาง บทเพลง สุภาษิต จากอดีต (ขนิษฐา จิตชินะกุล, 2545: 2)

อแลน ดันลิส (Alan Dunlis) ได้กล่าวไว้ว่า คติชาวบ้านเป็นกระจกเงาของวัฒนธรรม (ขนิษฐา จิตชินะกุล,2545: 2)

กิ่งแก้ว อัตถากร (อ้างถึงใน ขนิษฐา จิตชินะกุล, 2545: 35-36) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการแบ่งประเภทความเชื่อไว้ ดังนี้

1. ความเชื่อเรื่องบุคคล เช่น การตั้งชื่อ วิญญาณการเกิด การตาย เป็นต้น
2. ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม
3. ความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่น เทพเจ้า เวทมนตร์คาถา พระภูมิเจ้าที่ เป็นต้น
3. ความเชื่อเรื่องภูตผี วิญญาณ เช่น ผีปู่ย่า ตายาย ผีบ้านผีเรือน ผีป่า เป็นต้น

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแนวคิดทางด้านคติชนวิทยาที่เกี่ยวกับความเชื่อ เป็นแนวคิดที่จะสามารถนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์ วิธีตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงได้ เนื่องจากคติความเชื่อของชาวกะเหรี่ยงน่าจะเกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์วิธีการตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยง และสะท้อนมุมมองความเชื่อของชาวกะเหรี่ยงได้ดี

แนวคิดด้านมานุษยวิทยา

ทฤษฎีนิเวศวิทยาวัฒนธรรม (Cultural ecology) โดย จูเลียน สจ๊วต (Julian Steward) และ เลสลี ไวท์ (Leslie White) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม โดยเน้นถึงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมว่า เป็นตัวกำหนดกระบวนการทางสังคมวัฒนธรรม และมองว่าวัฒนธรรมเป็นระบบหนึ่งของพฤติกรรมที่ถ่ายทอดทางสังคม และมีหน้าที่เชื่อมโยงคนในชุมชนต่างๆ ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เฉพาะ เป็นการเน้นวัฒนธรรมว่าเป็นระบบพฤติกรรมที่รวมเอาเทคโนโลยี การจัด

ระเบียบทางเศรษฐกิจและการเมือง การตั้งถิ่นฐานของกลุ่มคนกลุ่มต่างๆ ศาสนา ความเชื่อ การปฏิบัติ และค่านิยมต่างๆ ไว้ด้วยกัน (งามพิศ สัตย์สงวน, 2544: 66)

แนวคิดด้านการศึกษา

มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ให้ความหมายของการศึกษา ไว้ว่า

> *...การศึกษา หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต...*

แนวคิดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม

การจัดการศึกษาสำหรับเยาวชนที่อยู่ในประเทศที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม หรือพหุวัฒนธรรมนั้น จำเป็นต้องอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายและอธิบายลักษณะของการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมไว้ดังนี้

คอร์เตส (Cortes, 1996) กล่าวว่า การศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม หมายถึงกระบวนการที่ครูได้ช่วยเตรียมผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมให้อยู่ด้วยความเข้าใจกัน มีการร่วมมือร่วมใจกัน มองเห็นประโยชน์ที่แท้จริงในการพึ่งพาอาศัยกัน มีความเสียสละและยุติธรรม

แบงค์ส (Banks, 1989) ให้ความหมายของการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมไว้ว่า

> *...พหุวัฒนธรรม เป็นแนวคิดทางการปฏิรูปการศึกษา และเป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายสำคัญเพื่อที่จะเปลี่ยนโครงสร้างของสถาบันการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละเพศ ผู้เรียนที่เป็นเด็กพิเศษ ผู้เรียนกลุ่มเชื้อสายต่างๆ กลุ่มสีผิวและกลุ่มวัฒนธรรมทั้งหลายได้มีความเสมอภาคกันในด้านความสำเร็จในการเรียน...*

ซูซูกิ (Suzuki, 1984, อ้างถึงใน Hernandez, 1989) กล่าวว่า การศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม เป็นโปรแกรมการศึกษาแบบสหวิทยาการที่จัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่หลากหลายให้เข้ากับความต้องการด้านการเรียน สังคม และด้านภาษาของนักเรียน

จากแนวคิดดังกล่าวที่ว่า อิทธิพลของการศึกษา สังคมพหุวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เป็นตัวกำหนดกระบวนการทางสังคมวัฒนธรรม จึงจะนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างธรรมชาติและกระแสวัฒนธรรมใหม่ กับวิธีตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงอีกทางหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยงที่สัมพันธ์กับธรรมชาติ
2. เพื่อศึกษาสภาพการเปลี่ยนแปลงของชื่อกะเหรี่ยงเป็นชื่อไทยตามอิทธิพลของการศึกษาและกระแสวัฒนธรรมใหม่
3. นำเสนอแนวทางการอนุรักษ์ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยง หมายถึง ความเชื่อถือ การยอมรับของชาวกะเหรี่ยงที่มีผลต่อการการปฏิบัติตามในการตั้งชื่อ

การเปลี่ยนแปลง หมายถึง การปรับเปลี่ยนไปจากอดีต

กระแสวัฒนธรรมใหม่ หมายถึงวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาชุมชนกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้า ตำบลห้วยเขย่ง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี โดยแบ่งกลุ่มที่ศึกษาเป็น กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้อาวุโส 2) กลุ่มผู้ใหญ่ 3) กลุ่มวัยรุ่นและเด็ก

ข้อจำกัดของการวิจัย

ชื่อภาษาไทยของผู้ให้ข้อมูล และผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นนามสมมุติ

วิธีดำเนินการวิจัยวิจัย

ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ในลักษณะการวิจัยชาติพันธุ์วรรณา (Ethnography) โดยการเก็บข้อมูลภาคสนาม จากการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม สำหรับพื้นที่ที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลภาคสนามเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องวิธีตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงก็คือ ชาวกะเหรี่ยงที่หมู่บ้านไร่ป้า ตำบลห้วยเขย่ง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ด้วยเป็นหมู่บ้านกะเหรี่ยงที่อยู่ไม่ไกลเกินไปนัก การคมนาคมสะดวก ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลภาคสนามโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างถามเกี่ยวกับ ประวัติชุมชน ความเชื่อ หลักเกณฑ์วิธีตั้งชื่อ ความหมายของชื่อ และการเปลี่ยนแปลง

ของชื่อกะเหรี่ยงตามกระแสวัฒนธรรมใหม่ โดยสัมภาษณ์เชิงลึกชาวกะเหรี่ยง ทั้งกลุ่มที่เป็นผู้อาวุโส กลุ่มผู้ใหญ่ กลุ่มวัยรุ่นและเด็ก

ผลการวิจัย

สภาพชุมชนกะเหรี่ยงที่หมู่บ้านไร่ป้า

ในบรรดาชาวกะเหรี่ยงในประเทศไทย ชาวกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้า ตำบลห้วยเขย่ง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ก็นับเป็นชาวกะเหรี่ยงกลุ่มหนึ่งที่อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลานานกว่าร้อยปี บ้านไร่ป้า จึงเป็นหมู่บ้านกะเหรี่ยงที่ผู้วิจัยสนใจที่จะไปศึกษา และเก็บข้อมูลภาคสนาม

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลภาคสนามที่บ้านไร่ป้า ด้วยการสัมภาษณ์ชาวกะเหรี่ยง ผู้ที่ให้สัมภาษณ์และเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านไร่ป้าเป็นคนแรกคือ ป้าทองงามหรือที่มีชื่อภาษากะเหรี่ยงว่า “เจ๊ะหงี่ซ่า” (สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2558) ป้าทองงามเล่าว่า หมู่บ้านไร่ป้า เดิมไม่ได้อยู่ที่นี่ ชาวบ้านอพยพมาจากหมู่บ้านเดิมซึ่งถูกน้ำท่วม เนื่องจากมีการสร้างเขื่อนเขาแหลม หรือเขื่อนวชิราลงกรณ์ โดยการไฟฟ้าได้เวนคืนที่ดิน และจัดสรรที่อยู่ให้ใหม่ และย้ายมาอยู่บริเวณบ้านไร่ป้าในปัจจุบัน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 ชาวกะเหรี่ยงที่นี่ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ สำหรับชื่อของหมู่บ้านที่ได้ชื่อว่า “ไร่ป้า” นั้น เราได้ทราบข้อมูลเพิ่มเติมจากลุงช่วยเยีย (สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2558) ว่าที่จริงชื่อ “ไร่ป้า” เป็นชื่อที่เพี้ยนมาจากชื่อภาษากะเหรี่ยงที่ว่า “หลูไป” ซึ่งแปลว่า หินผา ซึ่งเป็นชื่อที่เหมาะกับหมู่บ้านนี้ เพราะบ้านไร่ป้าเดิมตั้งอยู่ท่ามกลางหุบเขา ชื่อหมู่บ้านสะท้อนสภาพภูมิศาสตร์ที่ตั้งของหมู่บ้านได้ดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าก่อนที่จะย้ายหมู่บ้านไร่ป้าเดิม มาอยู่บริเวณที่ตั้งในปัจจุบันนั้น ชาวกะเหรี่ยงบ้านไร่ป้ามีเรื่องเล่า ที่จะเรียกว่า คำทำนาย หรือตำนานงูยักษ์ก็คงจะได้ว่า หมู่บ้านกะเหรี่ยงที่อยู่กันมานานนับร้อยปีนี้ จะมีงูยักษ์เลื้อยผ่าน ผู้คนต้องอพยพ (ปัจจุบันพบว่าหมู่บ้านไร่ป้าเดิม ต้องย้ายมาที่ใหม่ มีการสร้างทาง ตัดถนนผ่านหมู่บ้าน ถ้ามองดูแล้วจะเห็นเป็นเส้นทางคดเคี้ยวเหมือนงูเลื้อยผ่านจริงๆ) ยังมีคำทำนายที่น่าสนใจอีก เช่น ผู้อาวุโสชาวกะเหรี่ยงบอกว่า สักวันพวกกะเหรี่ยงจะได้ฟังเสียง เห็นรูป และจะต้องซื้อเสียงมาฟัง ซื้อรูปมาดู (หมายถึง วิทยุ และโทรทัศน์) จะต้องหุงข้าวกับฝาบ้าน (ใช้หม้อหุงข้าวไฟฟ้า) เดินบนถนนไม่มีรอยตีน (เดินบนถนนคอนกรีต) เป็นต้น

ในเรื่องที่เกี่ยวกับความเชื่อ พิธีกรรม รวมทั้งประเพณี ของชาวกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้ายังคงมีอยู่ ซึ่งชาวกะเหรี่ยงที่นี่ก็จะมีความเชื่อเช่นเดียวกับชาวกะเหรี่ยงที่อื่นๆ แต่ค่อนข้างจะน้อยลงแล้ว จะมีที่ยังเชื่อและปฏิบัติกันอยู่ก็เป็นพวกคนที่มีอายุ หรือคนชรา แต่เด็กๆ หรือพวกวัยรุ่นก็ไม่ค่อยสนใจกันแล้ว ความเชื่อและพิธีกรรมที่ยังคงพบเห็น เช่น เรื่องของการไหว้ผี ชาวกะเหรี่ยงบ้านไร่ป้าจะยังคงมีการทำพิธี ไหว้ผีบ้านผีเรือน ไหว้ผีไร่ ผีนา ผีป่า กันอยู่บ้าง มีพิธีมัดมือหรือผูกข้อมือเรียกขวัญ ความ

เชื่อเรื่องความฝันและการทำนายฝัน เช่น ถ้าฝันว่างูรัด จะได้เนื้อคู่ไม่ดี ถ้าอยากมีคู่ที่ดี จะต้องฝันว่าใส่สร้อยทอง กำไล ตุ้มหู และเครื่องประดับต่างๆ หรือฝันว่าอาบน้ำ จะมีโชคลาภ และฝันว่าถอนเห็ดจะได้เงิน นอกจากนี้ก็มีเรื่องของการเชื่อเรื่องเคราะห์ และการสะเดาะเคราะห์ที่ว่าถ้าเคราะห์ไม่ดีให้ปล่อยปลา ทำสะพาน นำไม้ไปค้ำต้นโพธิ์ และก่อเจดีย์ทราย (ป้าทองคำ, สัมภาษณ์ 16 ธันวาคม 2558) ซึ่งจะสังเกตได้ว่าความเชื่อและพิธีกรรมของชาวกะเหรี่ยงส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับธรรมชาติ รวมทั้งความเชื่อในเรื่องการตั้งชื่อด้วยที่ผู้วิจัยจะกล่าวถึงต่อไปว่าชาวกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้ามีความเชื่ออย่างไร และเกี่ยวพันกับเรื่องราวของธรรมชาติอย่างไร

ข้อมูลอื่นๆ เกี่ยวกับหมู่บ้านไร่ป้า ที่ผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากอาจารย์สมเกียรติ (นามสมมุติ) โรงเรียนบ้านไร่ป้าว่า ชาวกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้าได้ย้ายมาอยู่ที่หมู่บ้านไร่ป้าปัจจุบัน ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 ซึ่งที่นี่เป็นที่จัดสรรของการไฟฟ้า และการไฟฟ้าได้สร้างโรงเรียนให้หมู่บ้านใหม่ด้วย คือโรงเรียนบ้านไร่ป้าในปัจจุบัน (ชื่อเดิม โรงรียน ตชด. วิเศษกุล) การคมนาคมในหมู่บ้านไร่ป้าปัจจุบันมีความสะดวกสบายมากกว่าเดิม เพราะมีถนนลาดยาง ไม่ต้องเดินเข้าหมู่บ้านเหมือนแต่ก่อน สามารถใช้รถยนต์หรือจักรยานยนต์ไปมาได้ หมู่บ้านมีความเจริญมากขึ้น มีตู้โทรศัพท์ รวมทั้งที่บ้านไร่ป้ามีโทรทัศน์สามารถรับภาพได้หลายสถานีคือ ช่อง 3, 5, 7, 9

ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยง

จากการวิจัยพบว่า ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยงส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับธรรมชาติมากที่สุด ซึ่งเป็นเพราะชาวกะเหรี่ยงมีความเชื่อในเรื่องของการรักและเคารพในธรรมชาติ รวมทั้งความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในธรรมชาติด้วย

วิเคราะห์วิธีตั้งชื่อกะเหรี่ยง

เรื่องของวิธีตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงที่หมู่บ้านไร่ป้า ผู้วิจัยได้ไปศึกษาวิจัยและเก็บข้อมูลภาคสนามโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก มีการใช้กรอบคำถามที่สำคัญ คือ

1. ประวัติชุมชน
2. ความเชื่อ หลักเกณฑ์ / วิธีตั้งชื่อ
3. ความหมายของชื่อ
4. การเปลี่ยนแปลงของชื่อตามกระแสวัฒนธรรมใหม่

จากการเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์ชาวกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้า ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อ และวิธีตั้งชื่อ ดังนี้

ความเชื่อและหลักเกณฑ์ในการตั้งชื่อ

ผู้ทำหน้าที่ตั้งชื่อ	ความเชื่อ/หลักเกณฑ์
พระ	ตั้งตามตำรา
พระ	ตั้งตามวันเดือนปีเกิด
พ่อแม่	ตั้งตามเหตุการณ์สำคัญ
ครู ปลัดอำเภอ	ตามความนิยม

ในส่วนของความเชื่อเรื่องการตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงที่หมู่บ้านไร่ป้า จากการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ พบว่าความเชื่อของชาวกะเหรี่ยงส่วนใหญ่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือ ถ้าเป็นคนชรา หรือคนรุ่นพ่อแม่ จะบอกตรงกันว่า จะให้บุคคลที่เคารพนับถือ ได้แก่ พระ พ่อแม่ หรือผู้ใหญ่ที่นับถือ เป็นผู้ตั้งชื่อให้ อย่างครอบครัวของป้าทองงาม ตัวป้าทองงามจะมีชื่อภาษากะเหรี่ยงที่พระตั้งให้ว่า เจ๊ะหงี่ซ่า และชื่อของลูกๆก็มีชื่อกะเหรี่ยงที่หลวงพ่อที่วัดไร่ป้า และพี่ชายตั้งให้ เช่นชื่อ น่อมะไหง่ จู่ลาพ่อง มองเปรียวไต่ พู่กะเย่อ พู่ฉ่องตู ทะสะดุย ครอบครัวของลุงช่วยเยีย ชื่อของลูกๆ ลุงช่วยเยียก็ตั้งให้เอง เช่นชื่อ ชะลาจู่ จู่เยซ่อง จู่มือพ่อง หรือชื่อของยายซอมุซา ก็เป็นชื่อที่พ่อแม่ตั้งให้ สำหรับป้ามะอู ก็มีชื่อภาษากะเหรี่ยงที่พระตั้งให้ว่า พู่หลีซะ (ป้ามะอูเล่าให้เราฟังว่าชื่อภาษากะเหรี่ยงของป้ามะอูจริงๆ คือ พู่หลีซะ แต่ทางราชการเขียนชื่อให้ว่า มะอู และมีชื่อไทยอีกชื่อว่า บุญมา ผู้วิจัยได้ลองซักถามว่าป้ามะอูชอบชื่อไหนมากที่สุดก็ได้รับคำตอบว่า ชอบชื่อ พู่หลีซะ มากที่สุด เพราะเป็นชื่อภาษากะเหรี่ยงที่พระตั้งให้) ส่วนชื่อของเด็กรุ่นใหม่ส่วนใหญ่จะไม่ได้ตั้งชื่อเป็นภาษากะเหรี่ยงแล้ว นายพัทยาหรือมองเปรียวไต่ เด็กวัยรุ่นชาวกะเหรี่ยงผู้มีน้ำใจพาผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ชาวกะเหรี่ยงในหมู่บ้าน บอกว่าเด็กวัยรุ่นและหนุ่มสาวไม่ค่อยมีชื่อกะเหรี่ยงกันแล้ว และจากคำบอกเล่าของอาจารย์สมเกียรติ (นามสมมุติ) และเด็กนักเรียนชาวกะเหรี่ยงโรงเรียนบ้านไร่ป้ายืนยันว่าชื่อของคนรุ่นใหม่ส่วนมากก็จะให้ครู หรือปลัดอำเภอ ตั้งชื่อให้ เช่นชื่อของวันเพ็ญ พรสวรรค์วสันต์ ที่จะเป็นชื่อภาษาไทย ไม่ใช่ภาษากะเหรี่ยงแล้ว

นอกจากนี้ ชาวกะเหรี่ยงยังเชื่อในเรื่องการตั้งชื่อตามวันเกิด หรือเหตุการณ์สำคัญ โดยจะให้พระที่มีความรู้ หรือผู้ใหญ่ที่มีตำราตั้งชื่อ เป็นผู้ตั้งชื่อให้ด้วย เพราะจากการที่เราไปสัมภาษณ์หลวงพ่อวัดไร่ป้า และชาวกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้าส่วนใหญ่จะให้คำตอบตรงกันว่าตั้งชื่อตามตำรา โดยตั้งชื่อตามวันเกิด หรือเหตุการณ์สำคัญ เช่น วันขึ้นบ้านใหม่ เป็นหลักประกอบการตั้งชื่อตามที่ตำราระบุไว้ว่าควรจะใช้คำ หรืออักษรใด แต่น่าเสียดายที่ตำราตั้งชื่อกะเหรี่ยงที่ว่านั้นผู้วิจัยยังไม่เคยเห็นว่ามีลักษณะอย่างไร เพราะเมื่อถามถึงหนังสือตำราจากหลวงพ่อวัดไร่ป้า ท่านก็บอกว่าสูญหายไปแล้ว ท่านใช้วิธี

จดจำไว้เทียบเคียงในการตั้งชื่อเอง ผู้วิจัยและคณะที่ไปด้วยกันก็ได้ลองให้หลวงพ่อช่วยตั้งชื่อภาษากะเหรี่ยงให้ด้วย ซึ่งก็เป็นจริงอย่างที่หลวงพ่อบอก คือหลวงพ่อจะถามว่าเกิดวันอะไร แล้วท่านจะใช้เวลานึกอยู่สักครู่ ก็จะเขียนออกมาเป็นชื่อภาษากะเหรี่ยงให้พวกเรา และที่สำคัญที่ผู้เขียนสังเกตเห็นก็คือ แม้จะเกิดวันเดียวกัน หลวงพ่อก็จะตั้งชื่อให้ไม่ซ้ำกันเพียงแต่จะมีลักษณะร่วมของคำที่ใช้ตั้งชื่อจะคล้ายกัน และชื่อของเพศชายและหญิงก็จะมีลักษณะที่ต่างกันอย่างเห็นได้ชัดคือ ชื่อผู้ชายจะนิยมใช้คำขึ้นต้นว่า “จู่” ส่วนชื่อผู้หญิงจะนิยมใช้คำขึ้นต้นว่า “น่อ” ผู้วิจัยได้ชื่อภาษากะเหรี่ยงว่า น่อมึ้งพ่อเอ แปลว่า นางฟ้า เพื่อนของผู้วิจัยก็ได้รับการตั้งชื่อเป็นภาษากะเหรี่ยงด้วย เช่น จู่เขไค่ แปลว่า กระดิ่ง น่อพอฉ่องซู แปลว่า ดอกกุหลาบ จู่ไค้พ่อ แปลว่า ใจเย็น น่อพอไซฉ่อง แปลว่า ดอกตะแบก ซ่อหว่อมึง แปลว่า นกกาเหว่า เป็นต้น

สำหรับเรื่องตำราตั้งชื่อภาษากะเหรี่ยงนั้น เรายังได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากป้าทองงาม (สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2558) ว่าเมื่อก่อนพี่ชายของป้าทองงามมีตำราตั้งชื่อที่ใช้สำหรับตั้งชื่อให้ลูกและหลาน แต่ปัจจุบันพี่ชายได้เสียชีวิตไปแล้วก็เลยไม่ทราบว่าตำราอยู่ที่ใด ส่วนป้ามะอู (สัมภาษณ์, 4 กุมภาพันธ์ 2559) ก็ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่ามีหนังสือตำราตั้งชื่อที่เก็บไว้ แต่ต้องใช้เวลาในการค้นหาก่อน จึงเป็นเรื่องที่น่าเสียดายมาก เพราะผู้วิจัยอยากทราบว่าตำราตั้งชื่อของกะเหรี่ยงจะเหมือนกับตำราตั้งชื่อของไทยที่เรียกว่า คัมภีร์ทักษาปกรณ์ (ทิฆัมพร วงค์นิคม, 2540: 7) ซึ่งเป็นตำราการตั้งชื่อที่มีมาแต่โบราณ มีหลักว่า การตั้งชื่อให้เป็นสิริมงคลตามกำเนิดดวงชะตาของบุคคลนั้นๆจะช่วยส่งเสริมให้ดวงชะตาดียิ่งขึ้น แต่จุดหนึ่งที่ผู้วิจัยสังเกตว่าเหมือนกันอย่างเห็นได้ชัด คือ การยึดหลักการตั้งชื่อตามวันเกิด

เรื่องที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องความหมายของชื่อกะเหรี่ยง จากการที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลภาคสนามที่หมู่บ้านไร่ป้ามาพบว่า ความหมายของชื่อกะเหรี่ยงส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับความเชื่อในเรื่องธรรมชาติ สิ่งสวยงาม สิ่งมีค่า เหตุการณ์สำคัญ สิ่งเคารพ สิ่งมงคล หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวกะเหรี่ยงเคารพนับถือ

ตารางข้อมูล เกี่ยวกับความหมายของชื่อกะเหรี่ยง

ชื่อกะเหรี่ยง	ความหมาย	ที่มา / ความสัมพันธ์
น่อมะไหง่	ชื่อไม้มงคลสีแดง	ธรรมชาติ
จู่ลาพ่อง	เดือนหงาย	ธรรมชาติ
พู่กะเย่อ	ดอกไม้ใช้ตกแต่ง	ธรรมชาติ
พู่ฉ่องตู	ดอกน้ำค้าง	ธรรมชาติ
ทะสะดุย	เต็มดวง	ธรรมชาติ
น่อมะซะ	ดาว	ธรรมชาติ
พู่หลีซะ	ดอกไม้	ธรรมชาติ

ชื่อกะเหรี่ยง	ความหมาย	ที่มา / ความสัมพันธ์
พู่ซ่วย	ดอกไม้	ธรรมชาติ
เอ้ชู	ท่อนไม้	ธรรมชาติ
น่อพอไซฉ่อง	ดอกตะแบก	ธรรมชาติ
น่อพอฉ่องซู	ดอกกุหลาบ	ธรรมชาติ
ซ่อหว่อมึง	นกกาเหว่า	ธรรมชาติ
น่อมึ้งพ่อเอ	นางฟ้า	สิ่งศักดิ์สิทธิ์
น่อเมื้ออ่องแล้ว	ต้นไม้ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้	สิ่งศักดิ์สิทธิ์
จู่เยซ่อง	วันขึ้นบ้านใหม่	เหตุการณ์สำคัญ
จู่เข่ไค่	กระดิ่ง	สิ่งมงคล
ชะลาจู่	หมอ	สิ่งเคารพ
จู่ตะบ๊ะ	เงินบาท	สิ่งมีค่า
เจ๊ะหงี่ซ่า	สไบ	เครื่องประดับสวยงาม

หมายเหตุ เขียนชื่อตามการออกเสียง โดยผู้วิจัย

จากตารางข้อมูลความหมายของชื่อกะเหรี่ยงข้างต้นจะเห็นว่า ความหมายของชื่อกะเหรี่ยงส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับธรรมชาติมากที่สุด ซึ่งเป็นเพราะชาวกะเหรี่ยงมีความเชื่อในเรื่องของการรักและเคารพในธรรมชาติ รวมทั้งเรื่องของความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในธรรมชาติด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านคติชนวิทยา ของ William Thomps ที่ว่า “คติชนเป็นการศึกษาวิถีชีวิต ประเพณี ความเชื่อ..” และ Alan Dunlis ที่ว่า “คติชาวบ้านเป็นกระจกเงาของวัฒนธรรม” รวมทั้งแนวคิดด้านมานุษยวิทยา ทฤษฎีนิเวศวิทยาวัฒนธรรม โดย Julian Steward และ Leslie White โดยเฉพาะประเด็นที่ว่า “อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมเป็นตัวกำหนดกระบวนการทางสังคมวัฒนธรรม”

ความเป็นมิตรกับธรรมชาติกับความเชื่อเรื่องการตั้งชื่อกะเหรี่ยง

ในเรื่องความสัมพันธ์ฉันท์มิตรกับธรรมชาตินั้น ชาวกะเหรี่ยงถือว่าเป็นชนเผ่าที่รู้จักการอนุรักษ์ธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็น ดิน ป่า หรือต้นน้ำ ลำธาร มากที่สุด เพราะมักจะมีการกำหนดเขตที่ตั้งบ้านเรือน เขตพื้นที่ทำนา ทำไร่ เขตป่าไว้อย่างชัดเจน กะเหรี่ยงเป็นชาวเขาเผ่าเดียวที่ไม่นิยมตัดโค่นไม้ทำลายป่า เพื่อทำไร่เลื่อนลอยเช่นชาวเขาเผ่าอื่นๆ เพราะฉะนั้นบริเวณภูเขาที่ชาวกะเหรี่ยงอาศัยจึงมักจะเป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์

สำหรับแนวคิดในเรื่องความสัมพันธ์กับธรรมชาติตามความเชื่อของชาวกะเหรี่ยงจะเป็นในลักษณะของการเคารพธรรมชาติและสิ่งคุ้มครองธรรมชาติ การตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงจึงมีความหมายเกี่ยวข้องกับธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ เช่น ชื่อของหมู่บ้าน “หลูไป” หมายถึง หินผา ชื่อ “จู่ลาพ่อง”หมายถึง พระจันทร์(เดือนหงาย) ชื่อ “น่อมะซะ” หมายถึง ดวงดาว และชื่อ “พู่กะเย่อ” หมายถึง ดอกไม้ ชื่อ “น่อเมื้ออ่องแล้ว” หมายถึง ต้นโพธิ์ เป็นต้น ซึ่งชื่อเหล่านี้ชาวกะเหรี่ยงถือว่าเป็นชื่อที่มีความเป็นสิริมงคล รวมทั้งแสดงถึงความรัก ความเคารพยำเกรงในธรรมชาติ อันเป็นหัวใจสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างชาวกะเหรี่ยงกับธรรมชาติ ชาวกะเหรี่ยงจึงประพฤติปฏิบัติตนด้วยความรัก ความอ่อนน้อมถ่อมตนต่อธรรมชาติ และถือว่าธรรมชาติมีอำนาจเหนือมนุษย์ โดยเฉพาะความเชื่อในเรื่องของการเคารพนับถือต้นไม้ ที่ถือเป็นที่สิงสถิตของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อันได้แก่ เทวดา เจ้าป่า หรือผีป่า รวมทั้งความเชื่อในเรื่องต้นไม้ประจำหมู่บ้านของชาวกะเหรี่ยงที่ถือว่ามีรุกขเทวดาคุ้มครอง และต้นไม้ที่ชาวกะเหรี่ยงที่นับถือศาสนาพุทธนับถือเช่น ต้นโพธิ์ ต้นไทร

จากข้อมูลภาคสนามที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลรายชื่อของชาวกะเหรี่ยงหมู่บ้านไร่ป้าพบว่าส่วนใหญ่จะเป็นชื่อที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับต้นไม้ และดอกไม้ ทั้งที่เป็นต้นไม้ที่มีลักษณะสวยงามและต้นไม้ที่เป็นมงคล ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าการที่ชาวกะเหรี่ยงมีความเชื่อในเรื่องการตั้งชื่อโดยตั้งชื่อให้มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ โดยเฉพาะ ต้นไม้ ดอกไม้ เป็นเพราะความรัก ความเคารพในต้นไม้ และถือว่าต้นไม้เป็นสิ่งมงคลสำหรับชีวิต

การศึกษาและวัฒนธรรมใหม่กับการเปลี่ยนแปลงความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้า

สำหรับเรื่องของการเปลี่ยนแปลงของการตั้งชื่อกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้า ที่ผู้วิจัยพบในระหว่างการเก็บข้อมูลภาคสนามที่หมู่บ้านไร่ป้า ที่สังเกตได้อย่างชัดเจนก็คือจะพบกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างของชื่อที่สำคัญ ได้แก่

1. กลุ่มที่มีชื่อกะเหรี่ยงอย่างเดียว ได้แก่ ผู้อาวุโส
2. กลุ่มที่มีชื่อกะเหรี่ยงและชื่อภาษาไทย ได้แก่ ผู้ใหญ่ วัยรุ่นบางส่วน
3. กลุ่มที่มีชื่อภาษาไทยอย่างเดียว ได้แก่ เด็กและวัยรุ่นบางส่วน

ตารางแสดงการเปลี่ยนแปลงของชื่อกะเหรี่ยง

กลุ่ม	ชื่อกะเหรี่ยง	ชื่อไทย
1. กลุ่มที่มีชื่อกะเหรี่ยงอย่างเดียว ได้แก่ ผู้อาวุโส	ช่วยเยีย	-
	ติป่น	-
2. กลุ่มที่มีชื่อกะเหรี่ยงและชื่อภาษาไทย ได้แก่ ผู้ใหญ่ วัยรุ่นบางส่วน	เจ๊ะหงี่ซ่า	ทองสุข
	จู่ลาพ่อง	ยุทธนา
	มองเปรียวไต่	พัทยา
	พู่กะเย่อ	พัชนี
	พู่ฉ่องตู	รุ่งอรุณ
	ทะสะดุย	สุขศรี
	น่อมะซะ	รังสิมา
	ชะลาจู่	เวียน
	จู่เยช่อง	ชัยรัตน์
	จู่มือพ่อง	สันทัด
	ซอมุซา	เลียง
	พู่หลีซะ	บุญเหลือ
	พู่โอเซ	ปนิดา
	มะเอเมียะ	วันเพ็ญ
	จู่ตะเบ๊ะ	บุญมี
	พู่ซ่วย	นันทิยา
	เอ้ชู	มาลี
3. กลุ่มที่มีชื่อภาษาไทยอย่างเดียว ได้แก่ เด็กและวัยรุ่นบางส่วน	-	ปิยดา
	-	พิสุทธิ์
	-	ชัยรัตน์
	-	ชินวัตร
	-	พรรณี
	-	สุขศรี
	-	ดรุณี
	-	พรสวรรค์
	-	สุพัตรา

จากตารางข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของการตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้า ที่เปลี่ยนไปตามกระแสวัฒนธรรมใหม่ ด้วยเหตุที่ชาวกะเหรี่ยงบ้านไร่ป้ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนไทย และสังคมเมืองมากขึ้น จึงทำให้เกิดการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม (Assimilation) โดยเฉพาะค่านิยมในการตั้งชื่อที่เปลี่ยนไปของเด็กๆ และวัยรุ่นหนุ่มสาวชาวกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้า ซึ่งส่วนใหญ่จะมีชื่อเป็นภาษาไทย ไม่มีชื่อภาษากะเหรี่ยง เนื่องจากเมื่อเข้าสู่ระบบโรงเรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆมากขึ้นก็อาจจะละเลยอัตลักษณ์ความเป็นตัวตนดั้งเดิมของตน ผู้เขียนได้ถามเด็กชาวกะเหรี่ยงคนหนึ่ง ชื่อปิยดา ว่าไม่มีชื่อภาษากะเหรี่ยงหรือ เขาตอบว่า “หนูเป็นคนไทย”

อิทธิพลของการศึกษาต่อการเปลี่ยนแปลงชื่อกะเหรี่ยง

ชาวกะเหรี่ยงที่เป็นคนรุ่นเก่าชอบความสงบเงียบ รักธรรมชาติ ส่วนชาวกะเหรี่ยงที่เป็นคนรุ่นใหม่ชอบความทันสมัย นอกจากนี้อาจารย์นวลนภา (นามสมมุติ) โรงเรียนบ้านไร่ป้า (สัมภาษณ์, 4 กุมภาพันธ์ 2558) ยังเล่าถึงเรื่องราวของเด็กกะเหรี่ยงที่โรงเรียนบ้านไร่ป้าให้ฟังว่า แต่เดิมจะมีปัญหาเรื่องภาษาในการสื่อสารเพราะเด็กพูดภาษาไทยไม่ค่อยได้ จึงแก้ปัญหาโดยการให้เด็กพูดภาษาไทยในห้องเรียน ไม่ให้พูดภาษากะเหรี่ยง ซึ่งในช่วงแรกๆ ผู้ปกครองก็ไม่เข้าใจหาว่าต่อต้านชาวกะเหรี่ยง ภายหลังจึงอธิบายให้ผู้ปกครองเข้าใจ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยงส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับธรรมชาติมากที่สุด ซึ่งเป็นเพราะชาวกะเหรี่ยงมีความเชื่อในเรื่องของการรักและเคารพในธรรมชาติ รวมทั้งความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในธรรมชาติด้วย

2. สภาพการเปลี่ยนแปลงของชื่อกะเหรี่ยงส่วนใหญ่เปลี่ยนไปตามอิทธิพลของการศึกษาและกระแสวัฒนธรรมใหม่ โดยเฉพาะค่านิยมในการตั้งชื่อที่เปลี่ยนไปของเด็กๆ และวัยรุ่นหนุ่มสาว ซึ่งส่วนใหญ่จะมีชื่อเป็นภาษาไทย ไม่มีชื่อภาษากะเหรี่ยง เนื่องจากเมื่อเข้าสู่ระบบโรงเรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆมากขึ้นจึงไม่เห็นคุณค่าของอัตลักษณ์ความเป็นตัวตนดั้งเดิมของตน

3. แนวทางการอนุรักษ์ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยง ควรใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการช่วยปลูกฝังจิตสำนึกของเยาวชนให้รักในแผ่นดินถิ่นเกิด ธรรมชาติ และร่วมกันอนุรักษ์คติความเชื่อที่ดีงามให้คงอยู่สืบไป

บทสรุป ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยงกับการเปลี่ยนแปลงของชื่อกะเหรี่ยงตามอิทธิพลของการศึกษาและกระแสวัฒนธรรมใหม่ : ความเป็นมิตรกับธรรมชาติที่หายไป...?

ความเชื่อของชาวกะเหรี่ยง ความรักเคารพในธรรมชาติ ป่าไม้ แผ่นดิน สายน้ำ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในธรรมชาติ เป็นจุดเริ่มของวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยงซึ่งรู้จักที่จะอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างผสมกลมกลืนจนแยกไม่ออก ก่อให้เกิดอุปนิสัยที่เต็มไปด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน รักสงบ รักธรรมชาติ ไม่ทำลายธรรมชาติ ความรัก ความผูกพัน และความเคารพในธรรมชาติ จึงก่อให้เกิดความสัมพันธ์ฉันท์มิตรระหว่างธรรมชาติกับวิถีชีวิตของชาวกะเหรี่ยง และสะท้อนออกมาในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะในวิธีการตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยง

สำหรับชาวกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้า อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ก็เช่นกัน ตั้งแต่อดีตชาวกะเหรี่ยงที่นี่จะมีความเชื่อ ความรักเคารพในธรรมชาติอย่างจริงจัง ชาวกะเหรี่ยงบ้านไร่ป้า รุ่นผู้อาวุโส รุ่นพ่อแม่ จึงยังคงมีชื่อภาษากะเหรี่ยงที่ไพเราะ และมีความหมายที่สัมพันธ์กับธรรมชาติอย่างเห็นได้ชัด แต่สิ่งหนึ่งที่น่าเป็นห่วงและสะท้อนออกมาจากวิธีการตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงรุ่นใหม่ ที่มิได้สนใจกับความเชื่อ ความเคารพ ความผูกพันกับธรรมชาติ เหมือนอย่างในอดีต จะทำให้วิถีชีวิตความเป็นกลุ่มชนที่รักสงบ สุภาพอ่อนโยน รักเคารพธรรมชาติ และมีความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์จากธรรมชาติที่คุ้มครองพวกชาวกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้า เปลี่ยนไปอีกมากน้อยสักเท่าไร และความเปลี่ยนแปลงนี้จะนำพาความเจริญหรือความเสื่อมมาสู่ชาวกะเหรี่ยงบ้านไร่ป้า

ผู้วิจัยได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับพัทยาหรือมองเปรียวไต่ (สัมภาษณ์, 4 กุมภาพันธ์ 2559) เด็กหนุ่มวัยรุ่นชาวกะเหรี่ยงแห่งหมู่บ้านไร่ป้า ซึ่งถือเป็นคนใน และอยู่ท่ามกลางระหว่างคนรุ่นเก่า รุ่นผู้อาวุโส รุ่นพ่อแม่ ที่ยึดมั่นในความเชื่อเรื่องการตั้งชื่อเป็นภาษากะเหรี่ยง กับคนรุ่นหนุ่มสาววัยรุ่น และเด็กรุ่นใหม่ ที่บอกกับเราว่าจะยังคงรักษาวัฒนธรรมความเชื่อของชาวกะเหรี่ยง โดยเฉพาะเรื่องการตั้งชื่อภาษากะเหรี่ยงของชาวกะเหรี่ยงบ้านไร่ป้า และความรักเคารพ ความเป็นมิตรกับธรรมชาติให้คงอยู่จนถึงรุ่นลูกรุ่นหลานต่อไป

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัดการศึกษาให้แก่ชาวกะเหรี่ยงซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อย จึงควรยึดถือตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ให้ความหมายของการศึกษา ไว้ว่า การศึกษา คือกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จึงไม่ควรละเลยเรื่องของความเชื่อศรัทธา และวิถีชีวิตวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวกระเหรี่ยง รวมทั้งคำนึงถึงการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมที่จะไม่ทำให้ชาวกะเหรี่ยงสูญเสียอัตลักษณ์ความเป็นตัวตนของตนเองไป

ในฐานะผู้ศึกษาความเป็นไปของชาวกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้าแห่งนี้ ผู้วิจัยคาดหวังว่า ถึงแม้ชื่อของชาวกะเหรี่ยงที่บ้านไร่ป้าจะเปลี่ยนไปเป็นชื่อไทย แต่วิถีชีวิตการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เรียบง่าย ความรักเคารพ และความเป็นมิตรกับธรรมชาติของชาวกะเหรี่ยงที่นี่จะคงอยู่ และท้ายที่สุดผู้วิจัยหวังอย่างยิ่งว่า การศึกษาจะไม่เป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพียงอย่างเดียว แต่การศึกษาควรเป็นเครื่องมือในการช่วยปลูกฝังจิตสำนึกของเยาวชนให้รักในแผ่นดินถิ่นเกิด ธรรมชาติป่าเขา และร่วมกันอนุรักษ์คติความเชื่อที่ดีงามให้คงอยู่สืบไป

การอ้างอิง

ขนิษฐา จิตชินะกุล.(2545).**คติชนวิทยา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน.(2545) **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545**. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

งามพิศ สัตย์สงวน. (2544**). หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ: รามาการพิมพ์.

ทิฆัมพร วงค์นิคม. (2540). **ตั้งชื่อลูกรัก**. กรุงเทพฯ: กังสดาลบุ๊คส์.

ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี. (2539). **นิเวศวิทยาชนภูมิปัญญาพื้นเมือง**. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.

สมัย สุทธิธรรม. (2541). **สารคดีชีวิตของชนกลุ่มน้อยบนดอยสูง กะเหรี่ยง**. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิพเพรส.

สุริยา รัตนกุล และสมทรง บุรุษพัฒน์. (2538). **สารานุกรมกลุ่มชาติพันธุ์ กะเหรี่ยงสะกอ.** กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.

อมรา พงศาพิชญ์. (2545). **ความหลากหลายทางวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Banks, A. J. (1994). **Multiethnic education: Theory and practice**. Washington: Allyn and Bacon.

Cortes, E.C. (1996) “Preparing for a multicultural future”. **Principal**. 76 (September 1996):16-20.

Hernandez, H.(1989). **Multicultural education**. New York: Macmillan Publishing Company.